

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین « سعیدی- سعید افغاني »

۲۸ مارچ ۲۰۱۴

دعای بد و نفرین

علمای لغت شناسی در مورد کلمه « نفرین » می گویند که نفرین در لغت به معنای دعای بد و از جمله دعا کردن برای مرگ، ناکامی و بدبختی کسی یا چیزی می باشد. زمانی که شخصی از جانب مقابل بنابر به هر علت صدمه دیده باشد ، و توان مقابله مستقیم را نمی داشته باشد بناءً به نفرین و یا هم به دعا بد پناه می آورد و می خواهد به نیروی الهی ضعف خود را در مقابله تلافی نموده و در پناه رب العزت در مقابله جانب مقابل بپردازد .
علماء می گویند :

نفرین در طول تاریخ بشریت وجود داشته و از سیرت انبیاء طوری معلوم می شود که معمولاً نفرین توسط پیامبران در مواقعی صورت می گرفت که مسأله ای بزرگ مانند انکار خداوند، تکذیب آیات الهی و زیر سؤال بردن کلیات دین در میان می آمد .

ولی در حالاتی امروزی دیده می شود که انسانها اغلباً نفرین و دعای بدی را در شرایط امروزی که به عمل می آرند، متناسب با ضروری که متحمل شده اند نیست.

دیده شده است در برخی از اوقات نفرین و دعای بد بسیار بزرگی که ممکن است شخص نفرین شونده واقعاً مستحق چنین نفرینی نباشد، صورت می گیرد.

علمای علم اخلاق بدین نظر اند: از آنجا که نفرین ذاتاً جنبه منفی داشته و معمولاً احساس منفی را به دنبال دارد و حتی با تکرار نفرین، انسان را به سوی بد اندیشی و منفی گرایی سوق می دهد و در مجموع روح وی را مکدر نموده و از لطافت خارج می کند، بهتر است از نفرین کردن دیگران صرف نظر شود. همیشه جلوگیری از وقوع صدمات و ضررها و نیز بخشش دیگران ساده تر و نتیجه اش مطلوب تر است.

دقت باید داشت که عفو و فراموش کردن دو مطلب جداگانه اند. بهتر است و خاصاً در وقت توان بهتر است عفو کرد اما ما حق نداریم فراموش کنیم.

مثلاً عفو و بخش کسی که به حق و مالت تجاوز کرده و آنهم که فرصت انتقام و عدالت موجود است، کاریست بهتر و قابل پاداش و جوانمردی.

اما فراموش کردن کار بد مثلاً عدم آموختن از آن و عدم پند ساختن آن برای دیگران و فراموش کردن عمل قاتل کار مناسب نیست. یاد بود از ظلم به منظور درس و عبرت و احترام به خون مظلوم کاریست مناسب و بهتر و حتی ضروری. اما یاد بود به منظور انتقام را سفارش نمی کنند.

فراموش نباید کرد که اگر نفرین دیگران به صورت عادت انسان مبدل گردد در زندگی انسان اثرات نامطلوب به بار می آورد از جمله افزایش حس بدخواهی و بد بینی، افسردگی و در نهایت امر حالات انزو را در انسان ایجاد می نماید . می گویند اگر نفرینی واقعاً به حق و منصفانه نباشد، ممکن است اثرات زیان بار آن به خود شخص نفرین کننده بازگردد.

خواننده محترم !

بسیاری از پدران و مادران هستند که وقتی فرزندانشان مرتکب اشتباهی می شوند آنها را دعای بدو نفرین می کنند. دستور شرع اسلامی برای پدران و مادران این است که از ملامتی، سرپیچی و نافرمانی فرزندان در گذر شوند و در برابر اذیت و آزار آنها صبر نمایند.

در پهلوی صبر و حوصله به وعظ و نصیحت دوامدار پرداخته ایشان را متوجه خلاف رفتاری و اشتباه شان سازند. اولاد و اطفالی که هنوز عقلشان کامل نشده است و در گفتار و کردارشان دچار اشتباه می شوند، اگر پدر بردبار باشد، گذشت می کند و با نرمی و مهربانی فرزند را نصیحت می کند تا بهتر نصیحت او را قبول کند و انسان مؤدب گردد . اما بعضی از پدران و مادران مرتکب اشتباهی بزرگتر می شوند و آن این است که علیه فرزندانشان دعای بدمی کنند. حتی در دعای خویش چنان از شدت و عدم ترحیم استفاده می کنند که خواستار دچار شدن شان به مصیبت بزرگ و حتی خواستار مرگ فرزندانش می گردد. ولی بعد از آن که آتش خشم آنها فرو می نشیند، تأسف می خورند و می بینند که اشتباه کرده اند و اعتراف می کنند که دوست ندارند فرزندانشان به چنین مشکلاتی گرفتار شوند. چون پدر در شدت خشم به چنین دعاها پرداخته و از آن پشیمان است، خداوند متعال انشاء الله که چنین پدری و یا مادری را می بخشد، چنان که می فرماید: «وَلَوْ يُعْلِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ»

«و اگر خداوند در رساندن شرّها و بلاهایی شتاب ورزد که مردمان در طلب آن شتاب می نمایند، همچنان که در فرا چنگ آوردن خیرها و نعمتها شتاب می ورزند، عمر آن باقی نمی ماند» [یونس-۱۱]

پس پدرها و مادرها باید صبر و تحمل داشته باشند و فرزندان را تنبیه کنند تا ادب حاصل کنند؛ زیرا کودک با تنبیه و نصیحت بیشتر متأثر می شود تا تعلیم و تأدیب بیش از حد و غیر متناسب.

مطابق شرع و در تحلیل و تجزیه نهائی دعای بد و نفرین علیه فرزندان هیچ فایده ای ندارد، این دعاها در نامه اعمال پدر و مادر نوشته می شوند. (و روز قیامت سبب ندامت و حسرت می گردد).

(تفصیل موضوع را می توانید در فتاوی المرأة صفحه (۱۸۹، ۱۸۸ - الشیخ ابن جبرین). ملاحظه فرمائید . پایان

تتبع و نگارش :

الحاج داکتر امین الدین « سعیدی- سعید افغانی »

مدیر مرکز مطالعات ستراتیژیک افغان

و مسؤل مرکز فرهنگی د حق لاره- جرمنی